

וועל זה כל בני הולם היו נשכחים מני רגלו, שמנוגעים רגליים שלא להפנס לשם. ומי שפנס - דלו מאנוש נוע, שהיו מודלים את הגור ברגע ולא היו נזנים לו לאכל ולשתות, ומשנה דיוון משאר בני הולם, שפטוב דלו מאנוש, נוע. בתוכם אכן נוע, וכתווב שם (משיליה) נוע מעגלתיה. כך גם היו סוטים מעגלים ודריכים כדי לא להפנס לשם, ואפלו עופות השמים היו מנועים מהפנס לשם, שפטוב (איוב כח) כתיב לא ירעו עיט וגוו. ולכן כל הולם היה צוחים על סדר וועל עמלה וועל כל הקריות, שכלים כמו גון אחד היה.

זעקה סדר ועמורה כי רפה. אמר לו אברהם, למה? אמר לו, וחתאתם כי כבירה מאד. משומ כבירה מאד. בגינוי כך ארדה נא ואראה, הצעקה. הצעקה מיבעי ליה, דהא כתיב זעקה סדר ועמורה ותרי קרמי הוו, הצעקה? אלא הרי פרשנה. בא ראה, בא שפתחת אבו הבהיר עולים עשנים בכתה, מתפנסים בטפה אחת וכןנים לתוכה נקיי תחום רפה ונעשים חמשה באחד. אחד הוא כאשר [קளות אילים] יש קולות צללים שכלם נעשים אחד. הקול שעולה מלמטה נכנס בינויהם ונמשכים כאחד. ואותו הקול עולה ויורד ותובע דין להמשך למיטה. פשקל זה עולה לתבע דין, אז מתגלגל הקירוש ברויך הוא להשגים בדיין.

אמר רבי שמעון, הצעקה, מי הצעקה? זו גורת דין שטובעת דין כל יום. שבק שנינו, כמה שנים עומדת גורת דין ותובעת מלפני הקדוש ברוך היא על שאחי יוסף מכרו את

על דא כלחו בני עלמא והוא נשכחים מני רגלו. דמנע רגלייהו דלא למיעל תפן. ומאן דעתל, דלו מאנוש נוע, דהו דלי גופא בכפנא לא הו יהבי ליה למיכל ולמשתי ואשטי דיוונית משאר בני עלמא, דכטיב דלו מאנוש, נוע. כתיב הכא נוע. וככתוב הטעם (משל ח) נוע מעגלותיה. הכי נמי הו סטהן מעגליין וארכין דלא למיעל תפן. ואפלו עופי שמיא הו מנעי (דף קו ע"א) למיעל תפן דכטיב, (איוב כח) נתייב לא יידעו עיט וגוו. ובגינוי כך כל עלםא הו צוחין על סדר וועל עמודה וועל כלחו קרתוי. דכלחו בגונא חדא הו.

זעקה סדר ועמורה כי רפה. אמר ליה אברהם. אמר ליה וחתאתם כי כבירה מאד. בגינוי כך ארדה נא ואראה, הצעקה. הצעקה מיבעי ליה, דהא כתיב זעקה סדר ועמורה ותרי קרמי הוו, אמר הצעקה. אלא הא אויקמה.

הא חזי, בסטרא דתומי קלא דברדא סלקין קויטרי כלחו בכטפא מתקנשי בהד טיף ועאלין בגו נוקבי דת homo רבא, אהעיבידו חמיש בהד. חד איהו כד (אליל גלן) איבא צילין קליין דכלחו אהעיבידו חד. קלא דסליק מטא עאל ביןיהו ואתמשכא בהד. וההוא קלא סלקא ונחתא תבעא דין לאתמשכא לתטא. כד הא קלא סלקא למתבע דין כדין אהגלי לאשכחא קדשא בריך הוא בדין.

אמר רבי שמעון, הצעקה. מאן הצעקה, דא גורת דין דתבעא דין כל יומא. דהבי מגנן ומה שנין קיימא גורת דין ותבעא מקמי קדשא בריך הוא על